

не за това че така искаше въспитателтъ, а тутакси обяснявахъ, защо не бива. Азъ съ него свѣтъ видѣхъ.... Азъ съмъ дълбоко благодаренъ на този чловѣкъ.... Той ма застави да са учж. Внуши ми любовь въ науката, къмъ знанието.... Въ Парижъ или въ Петербургъ азъ ще ви запозная съ него.....

Уви, да са запозная съ този въспитателъ на геннальнѣйшѣ вождъ случи са при други условия! Надъ главата на мъртвийтъ, надъ недвижимото вече лице на Михаила Димитриевича, азъ видѣхъ старецъ плачущъ.

— Кой е този, питамъ.

— Жиранде, отговорихъ ми.....

И той го прѣживя.... Той е болѣнъ старецъ, този пълнѣ съ животъ и сила, младъ чловѣкъ!....

XXXIII.

Нашето стояние при Цариградъ дълго нѣма да забравятъ войскитѣ на Скобелевскитѣ отрядъ.

Отъ день на день чакахъ заповѣдъ да са потеглятъ и завзематъ Цариградъ. Турцитѣ вече очиствахъ казармитѣ си за войскитѣ.... Населението готвяше цвѣта и знамена, християнитѣ вдигнаха глава, на азиатскитѣ брѣгъ на Босфорътъ приготвлявахъ дворецъ за султана.... Ноща изтъснитѣ улици на Цариградъ, като закачули главитѣ си ходяхъ патрули защото само отоманекото правителство искаше да одържи народътъ отъ безпорядъцитѣ които можяхъ да са случатъ при встѣживаннето на руситѣ или прѣдъ очитѣ имъ. Даже на нашитѣ врагове са виждаше дива мисльта да са сирѣмъ при вратата на столицата и да не я завземемъ, ако ще би и на время... На брѣговетѣ на Босфорътъ тълпи солдати и офицери стояхъ до пристанището въ свѣтлото марево на чуднийтъ пословичнийтъ градъ, който блѣстяше на прѣдъ подъ пълното съ тишина и прѣлестъ безоблачно небе. До самитѣ ни крака съ поетически шумъ са прѣскаяхъ синитѣ вълни на Мраморното море. Бѣлийтъ маякъ (фенерь) гордо са висеше изъ неговата пеняста масса.... По нататѣкъ, въ лазурното пространство, сияяхъ пълнитѣ, съ невидѣнната до тогава раскошь Принципскитѣ острови, далечъ-далечъ задъ Мармара едъ